

HOMILIE VIERDE ZONDAG VAN DE ADVENT – C

Vandaag zijn we getuigen van een ontmoeting, zomaar een ontmoeting van twee vrouwen, beiden zwanger, de een al wat ouder, de ander nog jong, maar ze zijn één in hetzelfde: Zij zijn vol bewondering voor God die grote dingen doet aan kleine mensen. Beiden leren ons: Vertrouw in je leven op God. Het is verder een lieflijke ontmoeting, in de kunst vaak wordt uitgebeeld.

Elisabeth begroet haar nichtje Maria. Zij verwoordt meteen, waar het om gaat. Dat lieve nichtje, dat haar komt helpen, dat meisje, zo gaaf, zo echt en zo oprecht, zij is de moeder van de Heer. "Waarom heb ik het te danken, dat de moeder van mijn Heer naar mij toekomt?"

De kinderen die Elisabeth en Maria verwachten, zijn beiden aangekondigd door een engel. Het zullen daarom bijzondere kinderen zijn. Elisabeth verwacht Johannes de Doper en Maria verwacht Jezus, de Emmanuel, God-met-ons, de Heiland. Het is daarom, dat Maria door Elisabeth zo bijzonder wordt begroet met de woorden die de kerk voortdurend herhaalt, als zij het Weesgegroet bidt: "Gij zijt gezegend onder alle vrouwen en gezegend is Jezus, de vrucht van Uw schoot." Zo wordt Maria door Elisabeth herkend en begroet als de aanstaande Moeder van God.

Het is de dienstbare Maria, die in de vreugde van haar oudere nicht Elisabeth wil delen. Maria wil haar niet helpen en bijstaan in de laatste maanden voor de geboorte van Johannes. Met spoed is zij op weg gegaan. Zij neemt geen tijd voor zichzelf, maar gedragen als ze zich voelt door Gods liefde, kan zij niet anders dan dienstbaar zijn en aandacht hebben voor anderen. Maria zegt niet alleen 'ja' tegen God, maar zij heeft dit 'ja' direct ook verbonden met een concrete mens, haar nicht Elisabeth. Zo gaat zij binnen in het huis van Zacharias en Elisabeth.

Vandaag is de oudere Elisabeth aan het woord over haar jonge nicht Maria. In de slotzin verwoordt Elisabeth wat zo bijzonder is aan Maria en waaruit alles voortvloeit. Elisabeth zegt: "Zalig zij die geloofd heeft." Maria wordt om haar geloof zalig geprezen, want zij heeft 'ja' gezegd, toen de Engel Gods haar begroette met de woorden: "Zie Gij zult zwanger worden en een Zoon ter wereld brengen, die Gij de naam Jezus moet geven."

Wij kunnen in het evangelie lezen, hoe deze boodschap van de engel Maria misschien eerder schokte dan direct vreugde gaf. Want deze boodschap is een sprong in een onzekere toekomst. Maria kan het niet begrijpen, wat van haar gevraagd wordt. Zij kan de consequenties niet overzien, maar zij vertrouwt. Als God dit van haar vraagt, dan zal God haar ook helpen dit te vervullen, ook al moet zij haar eigen toekomstplannen opgeven. Zo schenkt zij geloof aan het woord van de engel. Rustig legt zij daarom haar toekomst in Gods hand en spreekt zij de historische woorden: "Zie de dienstmaagd des Heren. Mij geschiede naar Uw Woord."

Maria durft het onmogelijke aan. Deze woorden openen voor haar geen rustig uitgestippeld leven. Het heeft voor haar betekend dat zij zich staande hield door het geloof, want zij kon niet alles overzien en begrijpen. Uiteindelijk volgde zij haar kind zelfs op zijn kruisweg. Nooit echter heeft Maria zich van Jezus afgewend. Zij geloofde, dat de weg die Jezus gegaan is, uiteindelijk noodzakelijk was voor onze verlossing. En zij heeft ervaren, dat zij van God steeds de kracht heeft vgekregen om te doen wat van haar gevraagd werd.

Altijd weer kan ik ook nu mensen ontmoeten die staande blijven in het leven vanuit het geloof. Zij laten zich door Maria meenemen in het vertrouwen op God. Zij laten zich door Maria zeggen: "Het komt goed. Wees maar niet bang." Moge het Godsvertrouwen van Maria ook in ons hart leven en groeien. Amen.